

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור, אסנת גולדשמידט-שרייר וקרן הר צבי
מרח' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000 ; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

המבקש ;

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

המשיבה ;

בקשה לפי סעיף 74 בעניין השחרות "אישורי" היועץ המשפטי לממשלה

עניינה של בקשה זו בהשחרה פסולה שבוצעה ב"אישורי" היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה ב"תיק 4000".
אין צורך להכביר מילים על כך שאם ניתן "אישורי" מסויג – הרי שה"אישורי" כולל את כל הסייגים לו, ועל כל מסמך
שנמסר להגנה לכלול את הסייגים ללא מחיקתם וצנזורם. ואולם מתברר, כי השחרה פסולה כאמור בוצעה בהליך
זה.

בית המשפט הנכבד מתבקש, אפוא, להורות למאשימה למסור לידי המבקש חלק מושחר ממסמך מיום 14.12.2017
המתיימר להיות "אישורי" לביצוע פעולות חקירה ב"תיק 4000".

ואלה נימוקי הבקשה

1. על המאשימה היה לבצע את המוטל עליה מכוח הדין, ודאי שמכות שתי החלטות שיפוטיות, ולמסור לידי
המבקש את "אישורי" היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה נגד ראש הממשלה. אלא שכפי שפורט
בהרחבה בבקשה שהגיש המבקש לביטול האישומים הראשון והשלישי מחמת היעדר אישור היועץ המשפטי
לממשלה – כזאת לא נעשה על ידי המאשימה, פעם אחר פעם, בתרוצים מתרוצים שונים.

2. לא נלאה את בית המשפט הנכבד בחזרה על הרקע הדרוש לענייננו, המוכר היטב למותב הנכבד.

3. בתמצית שבתמצית נזכיר, כי אישורים אלה התבקשו לפני חודשים ארוכים. התקיים דיון. בית המשפט

הנכבד הורה על מסירתם "בפורמט הקיים לגבי כל אחד מהם". הוראתו זו לא מולאה. תחת זאת הוגש ביום 5.1.2021 "מזכר" מאת היועץ המשפטי לממשלה, בסתירה להחלטה שניתנה וללא שהדין מתיר הגשתו.

4. בית המשפט הנכבד דחה ביום 6.1.2021 את עמדת המאשימה כאילו די באותו מזכר, והורה על מסירת הפרוטוקולים והתרשומות המהווים לשיטת היועץ המשפטי לממשלה את האישור הנדרש לפתיחה בחקירה. נקבע בהחלטה זו, כי המאשימה רשאית להשחיר "תרשומת פנימית" או "דיון פנימי". כך:

"לפיכך, על המשיבה להעביר ללא דיחוי להגנה את אותם חלקים של המסמכים בהם נמצאת, לשיטתה, הסכמת היועץ. מובהר, כי המדינה רשאית להשמיט או להשחיר ממסמכים אלה חלקים אחרים, ככל שלשיטתה הם מהווים תרשומת פנימית או דיון פנימי".

5. בהמשך לכך נמסרה לידי המבקש ביום 7.1.2021 אסופת מסמכים שאין בה – כשלעצמה – כדי לקיים את מצוות החוק למתן אישור מטעם היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה נגד ראש ממשלה.

6. והנה, ביום 21.1.2021 פורסם ב"חדשות 12"¹ קטע מתוך אותן השחרות (והדבר לא הוכחש בתגובת המאשימה). קטע זה כולל הגבלה משמעותית על ביצוע פעולות חקירה ב"תיק 4000".

7. על פי הפרסום, היועץ המשפטי לממשלה התיר למשטרה לבצע פעולות חקירה מוגבלות, בעוד שהובהר כי ביצוע פעולות חקירה נוספות ייבחן לאחר השלמת הפעולות הנ"ל ובחינת הממצאים העולים מהן.

8. הוראתו המגבילה של היועץ המשפטי לממשלה הושחרה מהמסמך, באופן מודע, תוך הטעיית ההגנה וכפועל יוצא, הטעיית בית המשפט הנכבד.

9. לא ניתן להפריז בחומרת הדברים.

10. החלטת בית המשפט הנכבד הורתה למאשימה למסור את אישורי היועץ בפורמט הקיים לגביהם. לאחר שנעשה ניסיון ראשון שלא למלא אחר ההחלטה, שב והורה בית המשפט הנכבד למאשימה לקיים את החלטתו, תוך שנקבע – ובמפורש – כי המאשימה רשאית להשחיר תרשומת פנימית או דיון פנימי, וזאת בלבד.

11. ובכן מתברר, כי המאשימה נטלה לעצמה את החירות להשחיר מקטעים נוספים באותם מסמכים, שלא כפי שהתיר לה בית המשפט הנכבד ובאופן שמסכל את יכולת ההגנה, ובהמשך את יכולתו של בית המשפט הנכבד שהנושא הובא להכרעתו, להביט אל נכון באותם "אישורים" נטענים, ולקבוע, בהמשך לכך, האם פעולות החקירה האינטנסיביות שביצעה משטרת ישראל – עולות בקנה אחד עם אותם "אישורים".

12. ניתן אך לשער מה היתה טוענת המאשימה כלפי ההגנה אילו כך היתה נוהגת ביחס למסמך שאינו נוח לה – מוחקת לה מזה ומוחקת לה מזה, עד שהמסמך – ששוב לא דמה למקור – היה מתיימר "לשרת" את טענתה.

13. נקודת המוצא לדיון צריך שתהא, כי היועץ המשפטי לממשלה הוא "אדון האישור". בכוחו להתיר ובכוחו לאסור. הוא שיכול לקבוע אם תפתח חקירה, ואם כן – אילו פעולות חקירה יבוצעו בגדריה, ומה ידרוש

¹ ראו כאן: https://www.mako.co.il/news-politics/2021_q1/Article-292a14cd5a62771028.htm

אישור נוסף מטעמו קודם לביצוע. נתן הוראות מוגדרות ביחס למותר ולאסור בביצוע, והתווה את דרך הפעולה – תפעל המשטרה כשם שהורה לה הגורם המוסמך, הוא היועץ המשפטי לממשלה.

14. ביחס ל"תיק 4000", הנלמד מהמסמכים הוא כי היועץ המשפטי לממשלה, לשיתנו, הורה על התקדמות מדורגת, עקב בצד אגודל (הדברים פורטו בהרחבה בבקשת הביטול שהוגשה):

א. ביום 2.10.2017 הותרה חקירת "פילבר עצמו", ביחס למניעיו להיטיב כביכול עם "בזק". המשטרה חרגה מאישור זה, ותוך הפרה בוטה של אישור היועץ, חקרה גם את ה"ה אלי קמיר, אור אלוביץ' ושאל אלוביץ', ערכה חיפוש (על פניו ללא צו מתאים) בתיבת הדוא"ל של מר אלוביץ' ואספה חומרים רלוונטיים מאתר "וואלה".

ב. ביום 14.12.2017 הותרה "גביית גרסאות" מהעדים אילן ישועה, יונתן שכטר וניר חפץ.

ג. רק ביום 17.1.2018 התיר היועץ את הרחבת החקירה נגד שאל ואיריס אלוביץ' בחשד לשוחד ועבירות שיבוש.

15. נמקד את המבט ב"אישור" השני שניתן ביום 14.12.2017. כזכור, זה היה תוכנו של האישור כפי שנמסר להגנה:

Sent: Thursday, December 14, 2017 10:06 AM

לאחר קיום התייעצות בה הובהר כי נכון להעמיק חקר בכל הנוגע למניע שהביא את פילבר לבצע עבירה, קיבל את היועץ המלצת פרקליטת המחוז ופרקליט המדינה לברר את הדברים באמצעות גביית גרסאות מן העדים אילן ישועה, יונתן שכטר וניר חפץ. זאת בנוסף לברור שנערך בזמנו מול פילבר עצמו ומול אלוביץ'.

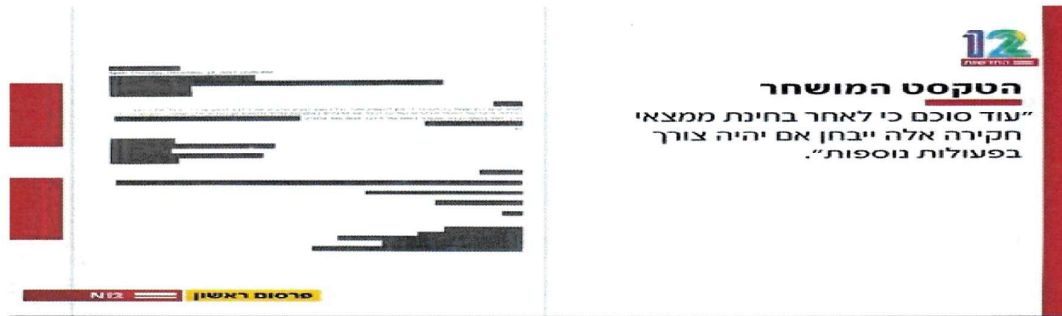
חגי

16. כפי שהראינו – ובהרחבה – בבקשת הביטול, בניגוד להיתר שניתן ל"גביית גרסאות" בלבד, בפועל אספה המשטרה ראיות רבות ומרכזיות: קיבלה קבצי WhatsApp, תפסה מכשירי טלפון, הגישה בקשה לצו חיפוש, קיבלה הארד דיסק המכיל תיבת דוא"ל, הגישה בקשה למתן צווי טלפוניה, עברה על קלטות שמע וערכה חיפוש בתיבת דוא"ל.

17. כלומר, בעוד שביום 14.12.2017 אישר היועץ **לגבות גרסאות** מאילן ישועה, ניר חפץ ויונתן שכטר – בפועל, הרשות החוקרת חרגה חריגה רבתי מאישור זה וביצע פעולות תפיסה, חיפוש וחדירה למחשבים וטלפונים, ואף פעלה להוצאת צווים מבית המשפט לשם כך.

18. ודאי היינו שומעים מהמאשימה את ההסבר, כי באומרו "גביית גרסאות" התכוון היועץ לאשר גם את מכלול פעולות החקירה הרבות הנוספות שבוצעו. נניח בצד לעובדה שמדובר בטענת סרק, ונתמקד בעניין שעליו בקשה זו: **מסתבר, עתה, כי המנדט שניתן היה צר יותר מזה שעולה מן האישור שנמסר להגנה.**

19. ובכן, על פי הפרסום ב"חדשות 12" – זהו הטקסט שהושחר:

20. הדברים ברורים: לא זו בלבד שהיועץ המשפטי לממשלה אישר "גביית גרסאות" בלבד ביחס לעדים ספציפיים; הובהר – מפורשות – כי לאחר גביית גרסאות, ייבחן הצורך בביצוע פעולות נוספות.

21. אין צורך בפירוש רש"י. בשלב הראשון – גביית גרסאות. בשלב השני, ולאחר בחינת הצורך – אישור פעולות נוספות.

22. למדנו מהפרסום, אפוא, שלושה אלה:

א. המאשימה הפרה את החלטת בית המשפט לפיה תוכל להשחיר את חלקי המסמך העוסקים בתרשומת פנימית או בדיון פנימי, ומחקה במודע חלקים העוסקים במובהק במגבלות ה"אישור" והיקפן. למעשה, המאשימה השחירה באופן פסול את היקף האישור;

ב. המנדט היה צר יותר מזה שנחזה מהאישור שנמסר להגנה, נוכח ההשחירה הפסולה שבוצעה;

ג. המשטרה ביצעה פעולות חקירה רבות ומגוונות בניגוד למנדט שניתן לה, שהיה תחום וצר.

23. בתגובתה לפרסום השמיעה המאשימה, בין היתר, כי "בהתאם להחלטת בית המשפט נמסר לסגורים הקטע הרלוונטי בלבד המשקף את האישור". ונזכיר: בית המשפט הנכבד התיר למאשימה להשחיר תרשומת פנימית או דיון פנימי בלבד. מה להשחירה שבוצעה – מתוך ה"אישור" גופו – ולהוראה זו?

24. לא בפעם הראשונה בהליך זה נסתרת "חזקת התקינות". לא בפעם הראשונה בהליך זה המאשימה עושה דין לעצמה, ואינה מצייתת להחלטות שיפוטיות. הדברים נאמרים בצער, אך – מה נעשה וזוהי המציאות.

25. ועתה – הגיעו מים עד נפש.

26. אישורי היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה נגד ראש ממשלה הם מסמכים רבי חשיבות. נודעת להם חשיבות משפטית וציבורית ראשונה במעלה, נוכח ההשלכות המשטריות-דמוקרטיות שישנן לפתיחה בחקירה נגד ראש ממשלה. נודעת להם חשיבות פרטנית בהליך זה, כחלק מזכותו הדיונית של המבקש (שעליה כבר עמד בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 29.12.2020) לוודא כי ההליך נגדו נפתח ונוהל כדין.

27. כמובן, לא ניתן לנתק "אישור" (או לאו-אישור) שניתן מסייגים שנכללו בו. לא ניתן לגלות טפח ולהסתיר טפחיים, והכל כדי להסתיר כי בפועל בוצעו פעולות חקירה משמעותיות תוך חריגה מהאישור שניתן.

28. דווקא המחיקה מלמדת כי המוחק הבין היטב כי קיים קושי ניכר בחלק שהושחר – ועל דעת כך ובשל כך עשה כן, וחבל שכך נעשה.

29. משההגנה אינה מבקשת לחיות מכוחו של פרסום חדשותי אלא מכוחם של מסמכי המקור, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה למסור למבקש את המסמך מיום 14.12.2017 כשהחלק המושחר שפורסם ב"חדשות 12" אינו מחוק, כפי שהיה עליה לעשות מלכתחילה.

30. למען הסדר הטוב יצוין כי המבקש שומר בהקשר זה על כלל טענותיו.

עמית חדד, עו"ד

בעז בן צור, עו"ד

באי כוח המבקש